

[Statsministeren]

Regeringen deler den opfattelse, der kommer til udtryk i Bonntopmødets udtalelse om energi og kernekraft. Udtalelsen ligger da også helt på linje med den energipolitiske udtalelse fra Det europæiske Råds forudgående møde i Bremen, hvor Danmark som bekendt var repræsenteret.

Ligesom deltagerne i Bonnmødet understreger Det europæiske Råd nødvendigheden af kernekraft som bidrag til den samlede energiforsyning på linje med andre energiformer. Rådet lægger herunder vægt på at fortsætte arbejdet med at løse de økologiske og sikkerhedsmæssige problemer ved kernekraftens anvendelse. Også udtalelsen fra topmødet i Bonn indeholder en henvisning til nødvendigheden af i energiuudviklingen at beskytte miljøet og befolkningens sikkerhed.

Der er endvidere enighed om, at de opståede forsinkelser i landenes kernekraftprogrammer kun kan overvindes gennem internationalt samarbejde. Dette samarbejde, der foregår såvel multilateralt som bilateralt, koncentrerer sig foruden om de nævnte økologiske og sikkerhedsmæssige problemer, herunder affaldsproblemet, om formindskelse af risikoen for spredning af atomvåben og etablering af stabile forsyninger med kernebrændsel.

Anvendelsen af kernekraft som energikilde er et vigtigt led i regeringens energipolitik, således som denne er kommet til udtryk i »Dansk Energipolitik 1976« og senere redegørelser.

Før der kan træffes principafgørelse om anvendelse af kernekraft i Danmark, må der imidlertid sikres en betryggende løsning på affaldsproblemerne.

Med henblik herpå nedsatte regeringen i august 1977 et udvalg under handelsministeriet, der skal følge og analysere den internationale udvikling omkring det nukleare brændselskredsløb, rådgive regeringen i disse spørgsmål og efter regeringens nærmere bestemmelse føre forhandlinger med udlandet om sådanne spørgsmål, som har umiddelbar forbindelse med forudsætningerne for Danmarks eventuelle anvendelse af kernekraft.

Regeringen arbejder aktivt på at finde en betryggende løsning på affaldsproblemerne, og handelsministeren har orienteret folketingets energipolitiske udvalg om undersøgelser og drøftelser vedrørende sagen.

Til *minister Lise Østergaard* (25/7 78) af:

Jørgen Junior (FP):

»Hvilke initiativer vil den danske regering tage for i højere grad, end tilfældet er nu, at sikre danske virksomheder en mere proportionalt rimelig del af de ordrer, der er resultatet af den multilaterale u-landshjælp, der gives inden for FN gennem UNDP (United Nations' Development Program)?«

(Spm. nr. 1050).

Begrundelse.

Som bekendt er fremskridtspartiet imod statslig u-landshjælp og dermed også imod Danmarks deltagelse i UNDP. Da vi ikke har parlamentarisk magt til på nuværende tidspunkt at ændre dette forhold, er vi naturligvis interesserede i, at Danmark dog får noget ud af de mange penge, vi bruger til formålet.

Artiklen i Ingeniøren den 21. juli viser, at dette ikke er tilfældet i tilstrækkeligt omfang.

På basis heraf må en regeringsindsats anses for påkrævet for at få danske virksomheder i højere grad involveret i de mange leverancer.

Besvarelse (7/8 78):

Minister (Lise Østergaard):

UNDP er FN-systemets centrale og koordinerende organ for fagligt samarbejde med udviklingslandene. Det er ud fra en erkendelse af UNDPs meget betydningsfulde arbejde på dette område og ud fra ønsket om at styrke FN-samarbejdet generelt, at Danmark i mange år har ydet meget væsentlige bidrag til UNDP.

Omkring to tredjedele af UNDPs virksomhed målt i udgifter går til forberedende ekspertundersøgelser af de enkelte udviklingslandes muligheder for at fremme deres økonomiske udvikling. Dette grundlæggende arbejde, som er af væsentlig betydning for udviklingslandenes fremtid, vil på lang sigt også gavne dansk erhvervsliv, idet den økonomiske udvikling indebærer øget købekraft.

Egentlige vareleverancer beslægtet kun omkring en fjerdedel af UNDPs udgifter. Licitationerne over disse foregår under internationale konkurrencebetingelser, der har til formål at sikre, at udviklingslandene opnår